

RESSENYES BIBLIOGRÀFIQUES

Aquesta secció bibliogràfica té l'objectiu de reunir tota la informació dispersa sobre ornitologia balear que apareix publicada en altres revistes i llibres, tant de la nostra comunitat com nacionals o estrangers, i, d'aquesta manera, fer-la més accessible a qualsevol persona interessada en l'ornitologia balear. Aquest apartat recull ressenyes breus en què es ressalten els principals resultats i s'hi aporten teories sobre el contingut de les publicacions rebudes a la biblioteca del GOB.

Un conjunt de col·laboradors realitzen desinteressadament aquestes notes i contribueixen amb el seu esforç a la transmissió d'informació, que podrà tenir una funció en la formació i l'actualització dels coneixements ornitològics dels membres de la nostra associació. Les ressenyes expressen les opinions dels revisors, això vol dir que no reflecteixen necessàriament el parer del GOB. Llista de col·laboradors: Gemma Carrasco.

ARTICLES

GUERRA C., GARCÍA D. i ALCOVER J.A. 2014. Unusual foraging patterns of the barn owl, *Tito alba* (Strigiformes: Tytonidae), on small islets from the Pityusic archipelago (Western Mediterranean Sea). *Folia Zoologica*, volum 63 - 3: 180-187.

En aquest estudi els autors, mitjançant l'anàlisi d'egagròpiles d'òliba *Tito alba* recollides a diferents localitats de les Pitiüses, obtenen interessants dades sobre el comportament tròfic d'aquesta espècie als illots. L'estudi revela un comportament oportunista que no s'havia descrit amb anterioritat, basat en l'ús de diferents territoris dispersos, separats per masses d'aigua de mar, com a zones de caça habitual.

A les illes més grans i a terra continental, les òlibes s'allunyen com a màxim a 3 km de la seva zona de descans o de cria, utilitzant un territori de caça que forma una àrea irregular d'entre 3 i 28 km². En canvi i segons es va constatar amb aquest estudi, les òlibes que utilitzen els illots com a zona de caça, es poden traslladar distàncies con-

siderablement més llargues, de fins a 11 km, per aprofitar els recursos que ofereixen altres illots o illes properes. D'aquesta manera en comptes d'explotar un territori continu al voltant de la zona de descans o de cria com fa normalment aquesta espècie, als illots el territori empleat és molt més ampli i queda fragmentat pels canals de mar que l'au ha de travessar.

Els petits mamífers són la presa més habitual per l'òliba, seguits per les aus i en menor proporció per rèptils i amfibis. La identificació de les restes presents a les egagròpiles ha permès als investigadors detectar diferències respecte a les òlibes que habiten illes més grans o territori continental. En general es detecta, tal com ja s'havia descrit a estudis previs, que la dieta de l'òliba en illes petites i illots conté major proporció d'ocells. D'entre les aus, la presa majoritària a les Pitiüses és el gorrió *Passer domesticus*, però la seva importància decreix i fins i tot desapareix als illots més petits, sense presència humana, i en canvi incrementa notablement la presència d'aus migratòries

(majoritàriament ropit *Erithacus rubecula*, i coarrotja de barraca *Phoenicurus ochruros*).

Altres dades destacables s'han pogut extreure dels resultats d'aquest estudi. D'una banda la detecció de restes de la ratapinyada ratera grossa *Myotis myotis*, ha permès confirmar la presència recent d'aquesta espècie a les Pitiüses. I d'altra banda, la presència i la quantitat de restes de noneta *Hydrobates pelagicus*, observades, permeten suposar que la predació sobre aquesta espècie, encara que esporàdica, sembla ser més freqüent del que anteriorment es suposava. Queda pendent d'avaluar quin impacte pot tenir la predació sobre les colònies de cria d'aquesta espècie a les Pitiüses.- Gemma CARRASCO.

LOUZAO M., GARCÍA D., RODRÍGUEZ B., i ABELLÓ P. 2015. Evidence of krill in the diet of Balearic Shearwaters *Puffinus mauretanicus*. *Marine Ornithology* 43: 49-51.

En una nota breu els autors aporten observacions sobre la presència de krill a la dieta de la baldritja balear *Puffinus mauretanicus*, durant l'època de cria.

En general les aus marines s'alimenten de peixos pelàgics, crustacis i cefalòpodes. En particular la dieta de la baldritja balear es compon de petits

peixos pelàgics així com peixos demersals que obté dels descarts de la pesca d'arrossegament. També i gràcies a observacions directes realitzades al mar, s'ha descrit l'alimentació amb zooplànton, encara que fins al moment no s'ha identificat l'espècie o espècies predades.

Durant els estudis que es realitzen per monitoritzar les colònies de cria de la baldritja balear a l'illa de sa Conillera (Reserves Naturals des Vedrà, es Vedranell i els illots de Ponent), els autors varen poder recollir la regurgitació d'un exemplar. Amb l'anàlisi posterior es va comprovar que la regurgitació es componia exclusivament de petits crustacis de l'espècie *Nytiphanes couchii*. Aquesta és la primera evidència que l'espècie s'alimenta de krill durant l'època reproductora, i específicament en el moment en què els adults estan alimentant els polls en els nius.

La baldritja balear és una espècie en perill crític. Encara que serien necessaris altres estudis per avaluar la importància del krill com a element a la dieta de la baldritja, el seu estatus fa que no sigui recomanable la realització d'estudis intensius, per la qual cosa resulta interessant l'obtenció d'informació puntual a partir d'observacions com la descrita a aquesta nota.- Gemma CARRASCO.